

# KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

## Hirdetési díjak

Hatszor hasábozott garmond sor vagy annak tere 6 kr. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetések külön kedvezményt is nyújthatnak kiadónival.

## Hirdetéseket fűlvesznek:

Bécsben: Oppellik Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus den Wollzeile 36.) Haasensteint et Voigler (Wallischgasse 10.) Rud. Mosse Publicistische Bureau Budapest. Haasensteint és Voigler hirdetés köv. irodája. Weisz Mór hirdetések felvételi irod. Bécsben Wollzeile 18. és Budapest szervitátér 5. sz.

## Nyitási cikkek

garmond sora után 25 kr. fizetendő.

## Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

## Szerkesztői szállás:

Pótlér 4-ik szám hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

## AZ ÉRTÉKESEB CÍKKEK DINAZTATNAK.

Kéziratok nem adatnak vissza.

## A tüntetések.

Budapest, jan. 20.

(V.) Sokat kell ez idő szerint elnyelni a szabadelvűpártnak, s a kormányának, azokért az intézkedésekért, melyek a folyamatban levő tüntetések körül közkormányzati szempontból szükségeseknek mutatkoznak, s melyeket zsarnokságnak, törvénysértésnek, a polgári szabadság veszedelmeztetésének fű föl a párt-érdek.

Nem csodálkozom, ha e sok nagy szó hallatára az eseményektől sokkal távolabb álló vidéki közönség nem tudná megőrizni nyugodt itéletét s olyan intenziókat magyarázna ki az említett eljárás mögül, mely a legtartalektalanabb korholásra méltó.

Hála azonban a közvélemény tisztán látásának s a szereplő tényezők felül való tájékozottságának: ilyesmitől nem kell tartanunk. Pár szót azonban mégis megérdemel ez úgy s pedig annál inkább, mert bármennyire alaptalanok is azok a nagyhangú vádák, van sok egyes részlet és körülmény, mely indokolt megjegyzést provokál a kormány közegei ellen is. Ezeket is elmondjuk.

Ismételtem a polgári szabadság megsértéséről s elnyomásáról szó sincs. Nem élünk köztársaságban, minő Franciaország; s azért ez állam aligha engedné, hogy bármelyik (a jelen alkotmányon kívül álló) egyéniség (Chambord vagy Bonaparte) neve alatti tüntetés csak oly nyilvános jelleget is öltözzön magára, mint nálunk öltött ez a tüntetés, a kik — túlozva s nem mondvá igazat — azt állítják, hogy „Kossuth nevének éltetéseért” fogtak el bárkit, feledek, hogy a szabad Angliában és a republikánus Franciaországban is igazán vannak nevek, melyek éltetése ezt vonhatná maga után.

A kérdés tehát nem itt, nem a „polgári szabadság” nagy eszméje körül fordul meg. Alig hiszem, hogy ennek hiányát valaki nagyon érezné Magyarországon. Az ervek és nézetek szabadságának olyan világa van itt, mint kevés helyütt; s ha olvasom azt, hogy a magyar chauvinizmus azon közlőnei, melyek a kormány erélyét a nemzetségekkel szemben keveslik s csak a mult nyár folyamán is a legsúlyosabb rendszabályokat követelték ellenük, most tetszelegve regisztrálják mind a támadást, mely a kormányt „erélyeért” éri: döbbenve kérdem, mi nagyobb ebben a keltós uszításban; a következetlenség-e, a roszkarat-e, vagy a tapintatlanság-e?

A kérdés csak a rendőri intézkedésnek czél szerűsége körül forog. S itt van a legtöbb kifogásolni való. A mint ma a dolgok állanak, a fővárosban is közhit, hogy mindazt, a mit a rendőrség megakadályozott, meg lehetett volna akadályozni sokkal kevesebb aplommal, s hogy másrészt sok, a

mit egyenesen a rendőrség tüntető föllépése keltett, ez utóbbi nélkül elmaradt volna végkép.

S itt van sok igazság a rendőrök elleni panaszokban. Nem is tudott ez a budapesti rendőrség tapintatosan elintézni soha még semmit. A ki tudja mi Bécsben a Sicherheitswachmann s Párisban a sergent de ville; az lehetetlen, hogy ne mosolyogjon a szerep fölött, melyet nálunk a „konstáblér” játszik.

Uram isten, nem hiszem, hogy az autonómisták lehangzatosabb szöszölője olyeklatans czáfolatot tudna egyhamar létrehozni az állami rendőrség eszméje ellen, mint a minő az a karikatura, melyet a fővárosnak állami intézkedés alatt levő rendőrsége képez.

Másutt a rendőri közegek a közönség támogatói, védői, utbaigazítói; nálunk (sajnos de úgy van) örülni kell, ha velük érintkezésre nem kénytelenítettünk, mert a mire tőlünk számítani lehet az előzékenység helyett durvaság, szolgálatrakészség helyett elutasítás.

A legkezdetlegesebb igényeknek nem tesz e részben eleget. Kisebb tolvajlasi esetek bejelentésekor a kelletlen fogadás által eleve elutasítja a megkárosítottat; s a mindennapi esetben rendszeren ott nincs, a hol lennie kellene.

Ez az, a mi ellene hangolja a közérzületet. Senki nem venné rossz néven, hogy este 10 óra felé (ekkor érkezett meg tőlünk az ismert küldöttség) egy ordító tömeg nem mehet sans gőne a főváros utcáin végig: ha nem tehetné meg a rendőrség miatt minden nap s minden este akármely más, sokkal kevésbé tisztos „lelkessültségtől” befolyásolt csoport.

Ily körülmények közt tünik csak irányzatoknak fel az eljárás, melyet követnek; mert ha a rendőrségnek folyton több gondja lett volna az utcai rendre, mint a kofák és más e fele nép rájuk bízott ügylétének jóvedelme szabályozására: az, hogy ilyetén viszonyok közt nem vonul vissza a rend fűtartásától, a legtermészetesebb dolognak tetszenék.

Azért a mi hiba e tüntetések körül, állami közegek részéről történt, nem volt politikai természetű: hanem csak azon baklővések s rossz magatartás folyománya, a melyek a mi rendőrségünknek hagyományos sajátságai közé tartoznak.

— **Kossuth újabb nyilatkozata.** A „Français” levelet közöl Turinból, melyben egy Kossuthal folytatott párbeszéd van leírva. Kossuth az említett lap levelezője előtt január 25-én úgy nyilatkozott a keleti kérdésről, hogy az valójában orosz kérdés s megoldása csak úgy képzelhető, ha a czár roppant hatalma szétbúlik, Lengyelországot visszaállítja s Magyarországot nagy

állammá erősödik. Miután hangsúlyozta, hogy az orosz kormány világért sem adná meg alattvalóinak azt, a mit Törökországtól követelt, így jellemezte Oroszország politikáját: „Az orosz politika nem akar közvetlenül hódítani, előbb apró keresztény államokat, engedelmes eszközökkel formál.” A czár moszkvai beszédében említett frázist, a „szláv ügyet” végzetesnek tartja Európára nézve. Ez a szó azt jelenti, hogy Oroszország uralkodik az Adriáig, hogy Magyarország szláv igába görnyed, hogy Németországot vas gyűrű veszi körül, — egy szóval, jelenti Napoléon jóslatát. Kossuth a törökökben a társadalmi erények és erkölcsi előnyök nagy vonásait észlelte meg s azt állítja; hogy a valódi mohamedánt nem Konstantinápolyban keressék, hol az európai corruptió rég útát tört. Az alkotmányos rendszer Törökországot át fogja alakítani. A török ép úgy vérbé veszi körül, mint Európa bármely nemzete. Kossuth ezután vádolta Angliát és Franciaországot, hogy Lengyelországot nem szabadították föl a crimi háború idején; majd kijelentette, hogy Magyarország nem ellensége a szlávoknak. Ő 1849-ben dunai konföderációt akart; apró és független szláv államokkal kívánta körülvenni Magyarországot s szentül hiszi, hogy Magyar- és Lengyelország körül a délszláv államok csoportosultak volna. Bár nem szereti Andrássyt, az 1867-ki szerződés létrehozóját, mégis támogatná, ha volna valami befolyása; mert Andrássy báta mögött a katonai camarilla áll, mely hódításról álmodik s vak eszközvé lenne Oroszországnak, ha Andrássy helyére kerülne. Németország megállíthatná Oroszországot, ha nem annectálja Elzász-Lotharingiát, melylyel Franciaországot halálos ellenséggé tette s megfosztotta önmagát attól, hogy Oroszország ellen szabadon működhesse.

— **A képviselőház közgazgatási bizottsága** f. hó 28-iki ülésében folytatta a gyámügy rendezéséről szóló törvényjavaslat tárgyalását. A gyámok s gondnokok jogait a vagyonkezelésre s a vagyonatlan gyámoltak s gondnokoltakra nézve szabályozó 105—121-ik §§-ok minden érdemleges módosítás nélkül elfogadtattak. A 122-ik §. azon rendelkezése, mely szerint a gyám vagy gondnok a gyámhatóság jóváhagyását köteles kikérni a kiskoru házasságára nézve, ha az 18-ik évét még be nem töltötte, a legközelebbi ülésig függőben hagyatott. Azon rendelkezés pedig, hogy a gyámhatóság jóváhagyása fentartandó az esetben is, ha a gyám vagy gondnok perben az ellenfél igényét elismeri, töröltetett. A számadásra vonatkozó gyámi s gondnoki jogokat szabályozó további §§-ok érdemleges módosítás nélkül elfogadtattak.

— **A Németországgal** kötendő kereskedelmi és vámszerződés ügyében a földmívelési, ipar- és kereskedelmi m. miniszterium felszólította

logósvány, ez megkerülve előbb a két tavat, lankásan fut fel ugyanazon magaslat felé.

A szétágazó pontnál kis erdei csárda kínálkozott enyhületet adni az utasnak.

Mina könnyűlt kebelével ismerte fel a csárdát és az imént látott kis könnyű kocsi.

Az eresz alatt ott ült a kocsi, kényelmesen szücsölgetve egy palack elzászi bort.

Fricz odalépett hozzá s kérdezte, hova lett gazdája.

— Elment a tavak felé vezető uton, választott a szolgáló, s sétája alkalmasint hosszan fog tartani, mert csak majd este fogunk össetalálkozni a hegytetőn.

A fiatal leány ezt hallva, azonnal a kijelölt utra tért. Ez utat már leirtuk volt olvasóinknak. Egyfelől a víz, melynek partjától néha eltávozik, hogy egyes kiszögellő pontokat kerüljön meg, vagy egyenesen vonalon haladjon tovább; másfelől az erdő számtalan ösvényeivel, melyek az ágak és bokrok tömkelegébe vesznek el.

Honnan tudhatni, ha a sétaközdellő nem csábította-e el magát ezek valamelyike által, hogy behatoljon az erdő sűrűjébe? . . . S e feltevés mellett melyiket kelljen választani?

Nem volt senki, kitől kérdezősködni lehetett volna.

Hogy megkíméljük az olvasót ama bizonytalanságtól, melyben Mina találta magát e percben, kövessük lépéseit hazulról elindulása után annak, kit a leánya oly hővel szeretett volna feltalálni.

Gáspár, midőn kilépett Minától, azonnal megpillantotta a kőhök előtt várakozó kocsi s

sára a kolozsvári kamara a szakosztály véleményése folytán a következő felterjesztésben állapodott meg:

Nagyméltóságú Minister Ur!

Múlt hó 7-ről 22,918 sz. alatt kelt nagybecsi rendelete következtében van szerencsénk a németországi vám- és kereskedelmi szerződés fellet meginduló tanácskozmányokhoz alázatos nézetünket a következőkben terjeszteni elé:

Nagyméltóságod azon utasítása folytán, hogy a tárgyalásoknál ezuttal leginkább azon érdek jó figyelembe, a melyet Németországba való kivitelünk alkalmával kellene érvényesítenünk, nyomozást indítunk azon czikkekről, a melyek e kamarakerületből Németországba közvetlenül szállíthatnak, s úgy találtuk, hogy ilyen csak 3 van: a gabona, a ló és a bor. — Van ugyan több czikk, a mely innen a vám-egylet területére szállíthat, mint a méz, vész sat. de ezek csak a pesti vagy bécsi piac közvetítése útján jutnak ki, azért ezekre nézve itt közvetlen tapasztalataink nincsenek: — a felsoroltak közül is a gabona és ló vámentes, egyedül a bor az, a mely az 1868. mártius 9-én a német vámegeylettel kötött kereskedelmi és vám-szerződésben a tariffa 22. sor-szám w. pontja alatt vám-mázsnaként 8 mark beviteli vámost fizet. Miután azonban e czikk e kamarakerület egyik jelentékeny s nagy jövőt ígérő kereskedési tárgyát képezi, bátrak vagyunk az érdekeltek azon — szerintünk — jogos óhaj-tásának adni kifejezést, hogy e vám minél lejjebb szállíthatassék, mert a mostani magasság rendkívül megnehezíti, sőt csaknem lehetetlenné teszi különösen az erdélyi borok kivitelét Németországba, a melynek pedig különösen északi része képezhetné a mi nehéz boraink egyik kedvező piacát. Ugyanis, ha számításba vesszük, hogy egy vámszáza kicsi híjján 50 liternek felel meg, s hogy az azért fizetendő 8 mark arany az agioval együtt kis különbséggel 5 forint tesz, akkor egy erdélyi vederre 1 frt, vagyis egy régi akó borra 5 frt vámszik, a mi annyival inkább soknak mondható, mert ehhez még a szállítási nem csekély költségek is számítandók.

— **A kereskedelmi m. miniszterium** m. hó 24-ről 23768 sz. alatt kelt rendeletében arra hívta fel a kolozsvári ipar kamarát, hogy a kamarakerület arondeirozására nézve adjon véleményét, nevezetesen, hogy a területén újabb bekövetkezett változásokat minél bővebben jelölje ki, s tegyen javaslatokat, mily módon lehetne a kamaraterületet az általános politikai felosztással legjobb összhangzásba hozni? — Erre a kamara oly értelemben nyilatkozott, hogy saját kerületét eddig a következő törvényhatóságok területei képezték: Kővárvidék, Belső-Szolnok, Doboka, Kolozs, Torda-, Küküllő-, Alsó-Fehérmegye, Besztercevidék, Maros- és Aranyossék a bennük levő sz. kir. és mezővárosokkal. Az 1876-iki XXXIII-dik t. cz. értelmében Kővárvidéknek csaknem fele része Szatmármegyéhez, Dobokamegyének eg-

hogy kitudja szándékát az urnak, szolgálójához fordult felvilágosítás végett.

— E lovak meglehetősen ki vannak fáradva. Kissé nehéz utjuk lesz, ha még ma vész-sza is kell menniük Münsterbe!

— Oh! választott a kocsi, majd kipihenik magokat alant a hegy alján, s azután a Schlucht magaslaton.

Az őrmester eleget tudott, többre nem volt szüksége. Kerülő utakon haza sietett, magához vette a fegyvereket, melyeket Friczi megpillantott nála, nem sikerült egészen kitérni előle s elrejtőzve közel azon helyhez, hol az ut kétfelé szakad, várakozott.

Emlékeztetünk, hogy a badeni tiszt a gyalog utat választott, mely kevésbé járt, mint a másik. E körülmény könnyebben kivihetőbb tette a Gáspár tervét.

Néhány percznyi várakozás után sietett követni az idegen lépteit.

Az ut előbb lankásan megy lefelé s azután egy kiszögellő kis magaslatra visz fel, mely szirtekkel csipkézett lapályt képez, különös alakú vad növényzettel al lepte. A logszélén e szikla-csucsok fenyő bokroktól elrejtve, függőleges meredély látszik, s az egész mint ha a tő fölé hajolna.

E helyet itt „Belvédére”-nek nevezték el. Egy felszártna pozna is áll itt utmutatón, az ösvény szélén.

A német azon ösvényen indult el.

— Ez így pompásan van szől! Gáspár magában, legrövidebb uton felszökkelve a magaslatra, egyszerre csak megjelent halványan, kihívó arczeval a badeni katonatiszt előtt.

regyi járása Szilágymegyéhez, Küküllőmegyének az udvarhelyszéki határszéllal területi összefüggésben levő községei Udvarhelymegyéhez, Alsó-Fehérmegyének a Királyföldön fekvő két része, továbbá Mág és Szecsel helységek Szebenmegyéhez csatoltattak, annak következtében az eddigi kamarakerület területi vesztesége majd 150 községre rug.

E veszteséget kiegyenlítő, a kolozsvári kereskedelmi és iparkamarakerületet a következő törvényhatóságok területéből vőljük alakítandónak, u. m. egyesült Besztercz-Naszódmege, egyesült Szolnok-Dobokamegye, Kolozsmegye, egyesült Torda-Aranyossék, egyesült Maros-Tordamegye Alsó-Fehérmegye és Kis-Küküllőmegye; ez utóbbi törvényhatósághoz levén az eddigi Medgyeszék mintegy 10 községe és Erzsébetváros csatolva, a veszteséget csupán ezek pótolák, míg a brassai kereskedelmi és iparkamara területe e pár község kivételével eddigi épségben megmaradna, állván Csik-, Udvarhely-, Nagy-Küküllő-, Fogaras-, Szeben-, Háromszék és Brassómegekből.

## A keleti kérdés.

### A helyzet.

Török-szerb békealkudozás, porta jegyzékei, orosz jegyzék, ezek fordulnak elő váltakozva és változatosan a külföldi hírekből. A mi az első illelt, belgrádi hírek szerint Milán fejedelem igen kedvezőleg fogadta Midhát pasa ajánlatát, s a bécsi török követségből eredő jelentés szerint a nagyvezir ma azon hirt kapta, hogy Milán fejedelem kész a békealkudozásokra. A török minisztertanács többsége elfogadja a háboru előtti status quot. Az „Indép. Belge” párisi értesülése szerint a czár tanácsolta volt is Milán fejedelemnek, hogy fogadjon el a békét. Bárhonnan jó is az, Konstantinápolyi hírek végül azt mondják, hogy a porta a Szerbiának és Montenegrónak telt ajánlatait egy jegyzékben közölte a hatalmakkal s azon reményét fejezte ki, hogy az európai kormányok ezen lépésben bizonyosságát fogják találni annak, hogy Törökország becsületosan meg akarja tartani ígérteit, s szilárdul el van határozva az alkotmányt egész terjedelmében végrehajtani.

Egy másik körjegyzékében a porta igazolja magát a conferentia javaslatainak visszautasításáért. A porta azt mondja, hogy elfogadta Anglia eredeti programját, de a conferentia teljesen eltávozott attól, s olyan javaslatokat tett, melyek ellenkeznek még az angol javaslatokkal is. A porta ez utóbbiakhoz hű maradt, s mindent megkísértett, hogy a hatalmakat saját álláspontjára térítse. Elfogadja az ellenőrző bizottságot, melynek azonban nem szabad idegeknél állnia, hanem bennlakókból kell választatni. Azon jogáról, hogy a kormányzókat ő nevezze ki, le nem mondhat, de az első kinevezésnél kész meg-

Előbb szóltan nézték egymást. Végre ez utóbbi kissé büszke hangon, meglepetve kérdő:

— Mit kíván? Ki ön?

A válasz nem késett erre.

— Egy katona Metz városából, egy slóziai fogoly. Hogy mit kívánok? Beszéljenek e fegyverek helyettem . . .

S mivel ellenfele megsem motszant helyéből Gáspár gunyos hangon folytató:

Reménylen elég érthetően beszéltem. Vagy talán fél ön?

A másik büszkén emelte fel fejét e szókra, s merőn nézett annak szemébe ki ily meggyalázón mert hozzá szólni.

— Tehát szolt büszke hangon, ez orvátmadás?

— Nem! jól láthatja, hogy párbaj, felelt visza Gáspár, ki csak nagy nehezen bírta fékezni haragját.

Ekkor a badeni egész méltósággal hangjában e megjegyzést tette.

— Ön felel azt kedves ur, hogy azon esetben nem egyenlő játékot játszanánk.

— Miért?

— Mert én csak pusztán éltemet kockáztatnám, és ön pedig hozzátartozóit tenné ki borzasztó visszatörőnek . . .

— Oh! és tudjuk minők az önök visszatörőik . . . ismerjük azt. De én mindent jól megdöntöttem. Nézze ön e mély vizet itt alattunk . . . Egy holttest kövékel megnyomtatva, soha sem jöne felszínre többé.

(Folytatása következik.)

## A „KELET” TÁRCZÁJA.

## A KIS MAMA.

Francia elbeszélés.

Irta:

ESLYS CAROLY.

### VII.

Nem fog halál történni.

(Folytatás.)

— Gáspárral! mit csinált ő ott?

— Nem tudom. Szokása ellenére, kerülni látszott engem. Alig pillantottam meg, máris eltűnt az erdő sűrűjében. Meglehet, vadra lesett. De még sem, mert nem volt nála puskája.

Igy beszélgetve, Fricz lerakta a konyhába hozott zsákmányát.

Nővére is követte őt oda: ösztönszerű nyugtalanság fogta el s kíváncsiság tette.

— Mindössze is ennyi, a mit láttál? — kérdé bátyjától, — valami más fegyver nem volt nála?

— De valóban — szolt Fricz, — még most jut eszembe: mintha valami csillogót rejtgetett volna felöltője alatt, talán kardokat.







után. Kolozsvárt 1877. jan. 31. Több egyetemi hallgató.

— **Hírlapirodalmunkról**, a hogy az a f. év elején állott, Sinyei József az idős is terjedelmesebb statisztikát kimutatást közöl a „Vasárnapi Ujságban”. E szerint 1877. elején összesen 268 magyar lap jelent meg. Ezek között van politikai napilap 17; politikai hetilap 26; vegyes tartalomú képes lap 2; egyházi s iskolai lap 25; szépirodalmi s vegyes tartalomú lap 12; humorisztikus lap 5; szaklap 53; lap vidéki (nem politikai tartalommal) 61; hirdetői lap 7; folyóirat 53; vegyes melléklet 7. — 1876. elején ellenben csak 240 lap jelent meg. 1873-ban 201; 1870-ben 146; 1868-ban 140; 1865-ben 75; 1854-ben 20; 1830-ban 10. — A magyar lapoknál kívül hazánkban 85 német, 42 szláv, 13 román, 4 olasz, 1 héber és 1 francia lap jelenik meg. — A magyar lapok közül legtöbb Budapesten jelenik meg (128.) Kolozsvárt megjelenik 12, Debreczenben 8; Egerben 6, Nagy-Várán 7, Szegeden 3 magyar lap. Lapunkra nézve érdekesnek tartjuk még kiemelni a kimutatásnak azt az adatát, mely szerint lapunknak egy névrökona van, a nélkül, hogy valamit tudnunk volna róla. E névrökona a „Kelet.” A magyarországi 3-foku Szentjánosrendi nagypáholy tisztikarának hivatalos közleményei. II. évfolyam. Megjelenik időköz nem köve 2-3 ives számokban a tagok számára.

— **A „több iparos”** részéről lapunk egyik legközelebbi számában, tett interpellációra a következő választ kaptuk Benigni úrtól: Tekintetes szerkesztő ur! Becsös lapja 22-ik számában „több iparos” aláírással valaki által hozzám intézett interpelláció ellen sziveskedjék az iparos egyetel igazgató választmányja által m. évi decz. hó 30-án tartott rendes havi ülése jegyzőkönyvének következő kivonatát közölni: „Tekintettel arra, hogy ezen érme kiosztása, nemcsak biztatás szempontjából is, némi ünnepélyességet kíván, de az egyetel az ily ünnepély rendezésére szükséges költséggel nem bír: választmány azt az egyetel jövő évét (1877-ki) rendes közgyűlésén, hol iparosaink s az egyetel más osztály tagjai különben is számosan szoktak megjelenni, határozta legezésszerűen kiosztatni” és ehhez még azt is hozzá tenni, hogyha az illetőnek, ki csak több iparos címen mert interpellálni, nincs türelme a közgyűlést bevárni, úgy ésmét nálam bármely napon átveheti; azért nevé az általános kiosztásnál épen úgy, mint a többi türelmesét, fel fogják olvasni, s kiérdemelt dícsősege nem marad a titok éji homályában. A tekintetes szerkesztő urnak Kolozsvárt, jan. 31. 1877. aláíratos szolgálja Benigni Samu az iparos egyetel elnöke.

— **Gyarmathy Sámuel** kir. főügyész urat marosvásárhelyilevelezőnk egyik közelebbi tudósításában a „Kemény Zsigmond társaság” tagjai között sorolta fel. E tárgyban magától az igen tisztelt főügyész úrtól levelet vettünk, melyben megczáfolja, hogy a társaságnak akár alapító, akár működő tagja lenne, mert — úgy mond a többiek között — az irodalmi erők azon osztályához, melynek együttes működése végett alakult a „Kemény Zsigmond”-társaság még csak mint csekély jelentőséggel bíró sem számíthatja magát.

— **A királyné Deák Ferencz koporsójánál.** E tárgyú képet Zichy Mihály jobbadán befejezte s néhány hét múlva elküldi párisi műterméből rendeltetése helyére nemzeti múzeumunkba. A festményt a „P. Lloyd”-nak így írja le Keszler József, ki a magyar kormány osztályával tartózkodik Párisban. Az akadémia palotájának márványoszlópos csarnokában magas pavaton nyílt koporsó nyugszik, s ebben Deák Ferencz teteme. Köröskörül száz sudar gyertyatartó áll, melyek égő világa hiába küzd az itt lakozó homálytal. Lobogó lángjuk világossága alig ér föl az oszlopok felmagasságáig. A koporsó fejénél áll a haza szomorkodó alakja csüggesztett fővel, fájdalmas tekintettel vetve legjobb fiának tetemére. A ravatal lábánál örököző és borostyán koszorúk fekszenek. Erzsébet királyné a ravatal lépésén felhaladva, a Deák emlékének szentelt koszorút az elhunyt mellé, szívére teszi. Végzetlen szomorúsággal tekint reá; a királyasszony fejé fölött vakító ezüst világot terjesztő csillagkoszorú sugárzik; egy széles sugárkéve a koszorúból lelővel a királyné fejére és arcát glorálva tölti el. Abban a pillanatban, melyben a realis csoport fölött az ideális világ kigyul; ki-terjesztett szárnyakkal egy mentő ereszkedik le, lehajlik az órdíó haza alakjához, melynek vállát egyik karjával körülölelve s másik kezével rámutat a királyasszonyra. A genius arcúlatán nyugodt és mosoly honol, mely megjelenését értelmezi. A nemzet mentője ez, ki azért jött, hogy a hazát enyhítő vigaszban részesítse. „Nézed”, lát-szik süttögni, a fénket eljött, hogy vesztégedet megírassza. A halott fiad volt, a szomorkodó leányod. . . . Az ismertető egész lelkesülten ír a mindenképen sikerült műremekről, mely a szellemet fölemeli, gondolatokat kelt, érzelmeket ébreszt, miut minden igazi mestermű.

— **Beszterozsáról** írja rendes levelezőnk: „Ma délelőtt 9 órakor a rom. kath. templomban Deák Ferencz hazánk nagyjának emlékére requiemet tartottunk. Az alispán vezetése alatt jelen voltak a megyei tisztviselők, a kir. hivatalnokok, törvényszéki, járásbírói, teleknyvi személynzet és népes közönség. A templom hajójában számos égő gyertya közt díszes-gyászra-

tal. A rom. kath. isk. fiu és leány növendékei. A magyar easinókuk addig már 60 tagja van, jövő hóban megnyitjuk.

— **Hymen.** Jónás Bálint kaczkói ev. ref. pap a napokban jegyezte el Brassai Klári kisasszonyt néhai Brassai Károly décsi ügyvéd-mivelt lelkű leányát, Mentovich Ferencz M.-Vásárhelyi tanár urnak a hugát. Fogadják szerenese kívánatunkat.

— **A brassói ipar- és kereskedelmi kamara** 1876. decz. 5-én tartott üléséből kiemeljük, hogy a kamara Gamauf Vilmost az ord. gazdasági egyetel titkárárt levelezőtagjának választotta meg. Ugyanezen ülésben a titkár által az erdélyrészi gazdasági viszonyok javításá tárgyában tett előterjesztésre vonatkozólag elhatározza, hogy az a miniszteriumhoz terjesztessék föl, egyuttal pedig a kolozsvári és n.-szabeni gazdasági egyetellel is közöltessék véleményadás végett.

— **Lámkeréken**, — mint a „Siebenbürgisch d. Tblt.” írja, — az odaváló román lelkes neje f. hó 28-a és 29-e közötti éjen meggyilkoltatt; azonban mint nevezett lapot értesítik, a gyilkost eddig még nem is gyantítkák.

— **A medgyes-d.-sz.-márton-rádnóti-strategiai** urnak sűrűs kiépítését rendelte meg a kormány, az építésnek azonnal való foganatba vétele és a szükséges munkakör megajánlása tárgyában tartandó tanácskozás végett febr. 3-ik napjára rendkívüli közgyűlésre lett egybehíva Kis-küllőmegye bizottsága.

— **A dícsőszentmártoni** casinóból nem volt ugyan valami népes, de azért eredménye kielégítő, mennyiben a kiadás nem haladta fölül a bevételt, sőt a casino javára is maradt valami, ezenkívül kielégítő volt különben azért, mert a fesztelenség s élénk kedv kellemessé s mintegy családiasá tette azt s egészen feledtetek a zene hivó gyalogságát, még csak annyi felemlítendő, hogy a szépnem, kiválólag kisasszonyaink egyszerű, de csinos ruháival kedvesen lepet meg a társaságot, mert bebizonyítva látta azt, hogy az egyszerűség nem zárja ki a csinoságot, s az olcsó ruházat nem esik a szépség és kellem rovására, különben az est királynő trónjára a fiatalok közvéleménye a bájos Pásztohi Gizát méltatta.

— **A dícsőszentmártoni** báró Eötvös-tanintőzet igazgató tanárává Székely Jánost nevezte ki a közoktatási miniszter.

— **Magyar keleti seminarium.** A közoktatási miniszter, tekintve azt, hogy hazánkat egy fekvésénél, mint múltja, jelene és jövőjénél fogva nagy érdek köti kelethez, elhatározta, hogy a keleti ismeretek iránt érdeket keltendő, egy keleti seminarium felállítására nézve a szükséges lépéseket megteendő.

— **A cseglédi küldöttséget** Turinból visszatérőben Velenozén testületileg fogadni akarták, a szándék azonban kivételénél vált azért, mert nem lehetett megtudni, hogy melyik vonattal fognak megérkezni. A város polgársága ennél fogva írásba foglalta elismerő nyilatkozatát, mely a következőképen hangzik: Tisztelt polgártársak! Csegléd város derék polgárai! Nem tudjuk eléggé tolmácsolni hazafiásan érő szívünk a feletti örömet, hogy szegény „alkotmányos”-nak keresztelt hazánktól a messze távolban élő agg-száműzöttünket nagy hazánkfát Kossuth Lajost — kinek az ország oly leróhatlan hálával tartozik — nem és hazafiás óhajuk nyilvánítása végett meglátogatatták. Valóban szívünkkel örvendünk azon, hogy Csegléd város hazafiás polgárai ily megtiszteltetésben részesíték hazánkfát, kinek ha csak nevét említtük is, — még a félhold is életre ugrik, s az egész haza öröm nyilvánításában tör ki, — kivéve a fogd meg minisztert drabantjaival. Ismétéljük, hogy csak szívvel jövő örömlünket fejezhetjük ki önk iránt polgártársaink azon nemes tettükért, — melyet úgy hiszünk az egész haza nevében tettek. Bár adnánk az ég, hogy a szándék, mely önsöket e nemes tette indította ne hiúsulna meg; akkor — de hagyjuk e kecsgetetést — egy új életre egy új korszak létezésére ébrednének fel. De hiszen mindnyáján tudjuk azt, hogy a jelenlegi viszonyok és körülmények között nem teljesülhet óhajuk; de hiszünk, hogy elő az idő, a midőn a hazának minden fia tárt karokkal fogja fogadni azt, a kinek a jelen uralom alatt neve hangzatosáért még arcúl is veretünk; mely tett ugyan fényesen bizonyítja, hogy mily polgári szabadsággal és joggal bír ez „alkotmányos”-nak keresztelt rendőrállamban a szegény adózó polgár, kinek „áldozatkészségére” oly gyakran hivatkoznak. Fogadják polgártársaink újlag legbensőbb elismerésünket, s táplálják velünk együtt azon hitet, hogy megégyvrez hazánk határain belül meglátandjuk azon férfit, a ki előtt a porba is lehajolhatunk. Éljenek a cseglédi polgárok! Éljen Kossuth Lajos! Velenozé, 1877. január 27.

— **Bukarestben** a mult vasárnap a magyar társulat helyiségében Veres Sándor és Veres Ferencz tartottak felolvasásokat, az első pom-pas történelmi munkájából, az utolsó pedig a legzamatossabb magyar éleczkek irt lát-hall-és szaglási érzékekéről olvasott föl. A bukaresti magyar dalárda énekeivel s az ifjuság szavallatokkal emelték az ünnepélyt.

— **A bukaresti** magyar társulat folyó hó 21-én választmányi gyűlést tartott, mely alkalommal Nagy István az elnökség elfogadásár-

felkérte, mely felkérésnek ő engedett is. Pénztárnok közfelkiáltással Ábrahám István lett.

— **A bukaresti** r. k. templomban az ott élő lengyelek — mint a „Bukaresti Híradó” írja — requiemet tartottak az 1862. és 65-ben el-esettekért. A templom zsufoltság meg volt telve, igen nagy számban voltak a magyarok is. A szertartás végeztével a lengyel hymnust igen sikerülten énekeltek, Vizi Dénes kántor ur szép kísérete mellett.

— **Öngyilkosság.** Widter György Lamorál cs. k. osztr. magy. alconsul, Bukarestben ki egy barátainak mint az egész város tiszteletét birta, jan. 28-dikán d. u. nem tudni mi okból felakasztotta magát.

— **A spanyol** trónkövetelő Don Carlos 28-ikán este a giurgevói vonattal Bukarestbe érkezett.

— **Szivárvány télen.** A mult csütörtökön Bukarestben kelet éjszának egy megfordított gyönyörű nemzeti színű szivárványt láttak, mely délelőtt 11 óra 2 perctől, 11 óra 12 per-cig tartott.

— **A pápa egészségi állapota.** A pápa egészségi állapotáról a legutóbbi táviratok kedvezőtlen híreket jelentenek. Egy milánói lap a „Corriere” ez ügyben római levelezőjétől következő közleményt ves: A biornokok testülete a conclave összehívásának eshetőségével foglalkozik. az itt lakó biornokok nagy izgatottságban vannak, noha azt mindenképp titkolni igyekeznek. A pápa egészségi állapota soha annyi aggodalomra okot nem adott, mint a jelen pillanatban, midőn élete, akármit mondanak is a clericalis lapok, vékony fonalon függ, mely minden pillanatban elszakadhat.

— **Egy gorilla aprehenziója.** A mult szombaton a berlini aquariumban szép kibékülési jelenet folyt le dr. Hermes az igazgató és „Pungu” a gorilla között. Pungu ugyanis az igazgató iránt több idő óta látható és nem is palástolt aprehenziót tanusított Ennek okát sok ideig nem tudták kipuhatolni, végre az egyik ór rájött, hogy Pungu azóta haragszik az igazgatóra, amióta ez őt első emeleti saját lakásából földszinti kalitkájába szállította. A kalitka ugyan nagy kényelemmel, sőt bizonyos pompával van felszerelve, de azért a Pungu szivében sehogy sem tudta elfeledtetni az igazgató barátságos lakását, a hol ő folyvást a háziakkal lehetett, az igazgatóval és családjával egy asztalnál evett, halgathatta a társalgást, sőt az ablakon át az utcai élet tarkaságai ban is gyönyörködhetett. Az állator közölvén e gyanút az igazgatóval, ez a gorillát a mult szombaton újra saját lakására vitette, a hol a meglepetett állat örömmel és szeretetteljesen közeledett az igazgatóhoz. Az állat haragja teljesen eltűnt, megölelte a család minden egyes tagját, táncolni kezdett örömben, felugrott az ablak párkányára, kinézett az utcára és jókedvűen tapolt a járó-kelők láttára. Még szembetűnőbb örömet mutatott akkor, mikor az asztalhoz ültették. Midőn beesteledett, bánatos és aggdó arccal felugrott az igazgató vállára, megöskölte arcát, szomorúan az ajtóra mutatott, — és nyugodtan lehagyta magát vezetett kalitkájába. Azóta Pungu és az igazgató a legjobb barátok.

## CSARNOK.

Párisi különfélek.

Páris, jan. 23.

(Egy öt évvel ezelőtt meghalt férjnek megjelenése, midőn megmérgezett nejének koporsója a templomban beszenteltetik. — Egy holt testtel egy ágyban fél éjen át. — Mennyit megy egy levélhordó 30 év alatt.)

(Vége.)

Eugenie R. . . egyike azon éji pillangóknak, kikkel a Frascatiban, Helderben, a hírhedt álarczobálókban, este a boulevardok sétányain stb. találkozhattunk s kik szendőn akarva magam kifejezni adószedő azon adónak, melyet a nőtelen állapot a házasság varázsnegyét még nem hordozó férfivilágra ró.

Eugenie tegnapielőtt este a Frascatiban hódított meg vásárra vitt bajjaival egy körülbelül 40 éves férfit, miután a gyorsan kötött barátság-ra áldomáskép egy pár Roederer s Cliquot elfogyasztották, mindketten elmentek Eugenie nek Impasse Eugépine 4-ik szám alatt levő lakásába, hol az önkényes adó teljesítése előtt a szokásos pástör órák vártak a kecses adószedőre s az élvhajászó adófizetőre.

Reggel felé midőn még alig kezdett világosodni, Eugenie különös hideg borzadálytól ébresztetett föl álmából.

Megtapogatta a mellette fekvő férfit észre-vette hogy tagjai jéghidegek.

Álmoszerű állapotában azt hitte, hogy ágytársa talán beteg s azért kezdte ébresztetni, . . . de hiába ő megvált halva, vérmes lévőn, a mértelen ital folytán megütötté a guta, mint az orvosi leletből kitűnt már hat órával előbb, midőn Eugenie hidegborzadály által felébresztetett.

A hasztalan ébresztési kísérletek után s miután álmoságból tökéletesen kibredett, egy pillanatra állította hogy társa meghalt.

Gondolhatjuk Eugenie nek rémületét: mint egy örült szokott föl ágyából s halálra ijedve o-

borzadályos együttlét által egy halottal s azon gondolatból, hogy vele egy fél éjen át együtt átkaroltan feküdt, egy mint volt ingében reszketve s rémképzések között az utcára rohant.

Két közel álló rendőr csak nagy bajjal állíthatta meg s összefüggésnélküli szakgatott szavaiból alig tudták kivenni a különös jelenet okát.

Az ismeretlen halottnak kilétét még nem sikerült eddig constátálni, s valószínűleg idegen, mert angolos szejtással beszélt.

Eugenie nek állapota a kiállott rémület folytán szintén kétségbeesett, s a kórházba lett szállítva s attól tartanak, hogy meg fog örülni.

Chuteau facteur a párisi posta adminisztrációjánál s a leveleket a vonalon kívül fekvő villákba hordozza, e hivatásában naponta 30 kilométert futkosott be, harmincz évi hűségese működése után nyugdíjba lőn helyezve s ha évenként egy pár hetet leszámítunk mikor beteg volt vagy más-kép akadályozva volt, úgy találjuk, hogy ő ezen idő alatt 383,789 kilométert futkosott be, mivel földünknek körülete 40,000 kilométert teszen, a szerint ő annyit ment, mintha kilencszáz körül járta volna a világot.

Tessék őt utánozni!

## KÖZGAZDASÁG.

### A marha kiviteli tilalom Németország felé.

A kolozsvári iparkamara előtt a Sigmond testvérek egy beadványban a következő indítványt terjesztették elé:

„Az osztrák-magyar birodalom észak-nyugati határain folyvást fennálló marha-kiviteli tilalom folytán a hizott marhák csaknem kizárólagos piacát egyedül Bécs város képezi, s miután ez egyetlen piac néha nagyon el van árasztva a birodalom minden részéből ide ömölő áruval, a marhák árát Bécs nemcsak szabályozza, de néha annyira lenyomja, hogy a kereskedők e tekintetben a legnagyobb károkat szenvednek. A hizott ökr 100 kilogrammonként ugyanis 48 — 60 frt közt váltakozik.

Azon nagy fontosságnál fogva, a melylyel a marha-hizalás nemcsak a kamarakerületben, de országsszerte bír, miután a szeszgyáraknak egyik létfeltételét s aktív kereskedésünk egyik jelentékeny ágát képezi, közérdekű fontosságúnak mondható azon óhaját, hogy e cikk a jelzett egyedáruasság békéből szabaduljon, megnyitván számára Európa más piacza is.

Hogy ez mennyire hasznos üzletet képezhetne, mutatja azon körülmény, hogy a bécsi árákhoz képest Páris 100 kilogrammonként 63 frt — 88 frtot jegyez, tehát a hizott marha oda szállítása kibírná a szállítási költségeket s még előnyöket is nyujtana a speculációnak. Sőt már fordultak is elő esetek, hogy t. i. francia kereskedők, az árkülönbösgélt elcsábítva, de a körülményeket nem ismerve, bevásárolták a hizott magyar ökröket s csak midőn az Erzsébet-nyugati pályára akarták feladni, hogy Bajorországon keresztül Franciaországba szállítsák, ütköztek a tényleg fennálló azon tilalomba, mely minden kivitel e czikkból lehetetlenül tesz.

Jól tudjuk, hogy a tilalom Németországgal szemben a hazánkban dühöngött marhavész következtében keletkezett, de az is tudva van, hogy ez idő szerint hazánk minden vidéke vérsmentes s hogy ennek következtében Olaszország közelebből a kiviteli tilalmat meg is szüntette, s ez okon mi azon hitben vagyunk, hogy nem volna lehetetlen a német vámszövetség beleegyezését kinyer-ni ahoz, hogy kellő óvatosság t. i. a vérsmentességet tanusító orvosi bizonyítvány, osztrák-magyar vasuti kocsi használatát mellett legalább az átvitel megengedessék.”

Az ezen indítvány felett kifejlődött tanácskozásban, mely az indítványt magáévá tette s feltételeztetés elhatározta, Gamauf Vilmos ur fel-említi, hogy az erdélyi gazdasági egyetel az állat-egészségügy országos szervezése s általában az állat-egészségügy emelése érdekében meg 1875 elején emlékiratot nyujtott be a képviselő házhöz, a melyben a most fennforgó calamitás s tekintetbe van véve, azonban fájdalom ez emlékiratban felsorolt indítványok egyike sem ment még teljesedésbe. A gyűlés ez emlékiratból köszönettel vesz tudomást, és tanulmány s esetleg pártolás végett a kereskedelmi szakosztály figyelmébe ajánja.

### Kimutatás

A décsi takarékpénztár 1877. december havi üzletforgalmáról. Bevétel: Betétek 6 té-tel mellett 14490 frt 75 kr, visszafizetett váltók 39,983 frt, visszafizetett előleg 300 frt, visszle-számitolt váltók 6000 frt, befizetett kamatok 978 frt 40 kr, befizetett illeték 515 frt 5 kr, biztosítéki tartalékilleték 120 frt 65 kr, betéti könyvdny 2 frt 20 kr, megtérített kezelési költség 5 frt 84 kr, államilleték 30 kr; összesen 62,396 frt 19 kr.

Pénztármaradvány november 30-ról 7799 frt 31 kr. Főösszeg 70,195 frt 50 kr.

Kiadás: Betét visszafizetésekre 52 félnek 2630 frt 51 kr, betét visszafizetett folyókamatra 22 frt 7 kr, leszámított váltókra 39,008 frt, visszleszámitolt váltókra 6000 frt, előleg 300 frt, visszleszámitolt váltók kamatja 79 frt 72 kr, kamat s osztalék 72 frt, kezelési költség 72 frt

70 kr. hivatalnokok fizetése 330 frt, jótékony adomány 10 frt 55 kr, biztosítéki tartalékilleték 116 frt 45 kr, napibiztosí díj 23 frt, betéti kamatok utáni illeték 66 kr, államilleték 30 kr, összesen 48,665 frt 96 kr.

Pénztármaradvány december 30. 21,529 frt 54 kr. Főösszeg 70,195 frt 50 kr.

### Erdélyi piacok árjegyzéke.

— **Beszterce** piaci árjegyzék 1877. jan.

23-án : 1 hectoliter tisztabuza 8 frt — kr, elegy-buza 4 frt 70 kr, rozs 4 frt 50 kr, zab 2 frt 10 kr, törökbuza 3 frt — kr, paszuly — frt 12 kr, pityóka 2 frt 50 kr, 1 liter borsó 12 kr, kilogram marhahús 28 kr, 1 kgr. széná 2 frt 60 kr, 1 kalangya zsupszalma 2 frt 20 kr, alomszalma — frt 90 kr, egy méter kemény tűzifa 3 frt, 20 kr, rizs 30 kr, gyöngykása 25 kr, lenese — kr, köles 18 kr, burgonya 2 frt 40 kr, kőso 9 kr, disznózsír 1 frt — kr, szinzsír 70 kr, bors 1 frt 4 kr, hagyma 4 kr, fokhagyma 8 kr.

— **A sz.-újvári** piaci árai 1877. jan. hó. 22-ről. 1 hectoliter tisztabuza 8 frt 20 kr, rozs 5 frt 50 kr, zab 2 frt 30 kr, árpa — frt — kr, 100 kilogram széná kövefrt — kr, kötetlen 3 frt 50 kr, alomszalma — frt 75 kr, zsupszalma — frt 75 kr, egy köbméter fa kemény 5 frt — kr, lágy — frt — kr, egy kilogram marhahús 30 kr, konyhalisz 18 kr, rizs 36 kr, egy liter gyöngykása 21 kr, borsó 10 kr, lenese 10 kr, paszuly 7 kr köles 15 kr, pohánka — kr, egy hectoliter burgonya 3 frt — kr, 1 kg. savanyu káposzta — kr, só 9 kr, disznózsír 1 frt 5 kr, Bors frt 15 kr, hagyma 8 kr, fokhagyma 24 kr.

— **M.-Vásárhely** piaci árai jan. 25-ről, 1876. egy hectoliter tisztabuza 7 frt 80 kr, rozs 5 frt 50 kr, elegybuza 4 frt 60 kr, zab 2 frt 60 kr, 100 kgr. széná 2 frt 20 kr, alomszalma — frt 40 kr, zsupszalma — frt, 60 kr, egy köbméter fa nem usztatott 3 frt 80 kr, usztatott 2 frt 20 kr, egy kgr. fagygyugyergya öntött 60 kr, nyújtott — frt 58 kr, marhahús 34 kr, konyhalisz 12 kr, Rizs 32 kr, 1 liter gyöngykása 32 kr, borsó 16 kr, lenese 16 kr, paszuly 14 kr, köles 16 kr, egy hectol. burgonya 2 frt 50 kr, 100 kgr. savanyu káposzta — frt — kr, egy kgr. só 9 kr, disznózsír — frt 90 kr, szinzsír 1 frt — kr, bors 1 frt — kr, hagyma. 10 kr, fokhagyma. 20 kr.

### Nemzeti színház.

Kolozsvárt, csütörtökön, február, 1-én. 1877.

**Béret.** színel. MENTER ZSOFIA assz. zongoraművésza és PCPPER D. ur gondokaművész vendégfelléptük és csupán ezen egy

### Hangversenyük.

Kezdeté 7 órakor.

**Napi árak:** Közép páholy 5 frt. Alsópáholy 4 frt. Felső páholy vagy betéti páholy 3 frt 50 kr. Felső páholy 3 frt. Emelőkik árak 1 frt 50 kr. Földszinti támlaszék és alsó erkély 1 frt. Földszinti 1-6 sorú zartsék 1-6 sor 80 kr. Földszinti 2-od rendű zartsék 7-13 sor 70 kr. Földszinti állólhely 40 kr. Karzati számozott ülőlhely 40 kr. Karzat 20 kr.

### Távirati tudósítás

a budapesti árutőzsde hivatalos árjegyzetéről január 29-éről.

| Gabona         | Faj                        | Ára 100 elg. |        |
|----------------|----------------------------|--------------|--------|
|                |                            | tól          | ig     |
|                |                            | frt          | kr     |
| Buza           | bánsági                    | —            | 12 25  |
|                | tiszavideki                | —            | 11 70  |
|                | pestvidéki                 | —            | 12 30  |
|                | fehérmezei                 | —            | 12 25  |
| Rozs           | magyar                     | 9 70         | 9 80   |
| Árpa           | takarmány                  | 6 70         | 7 20   |
|                | malata                     | 7 30         | 8 55   |
| Zab            | magyar                     | 7 65         | 7 85   |
| Tengeri        | bánsági                    | 6 10         | 6 0    |
|                | másnemű                    | 5 65         | —      |
| Repeze         | káposzta                   | —            | —      |
|                | bánsági                    | —            | —      |
| Köles          | magyar                     | 5 50         | 5 70   |
| Szósz (ny.)    | buza                       | 12 65        | 12 75  |
|                | tavasza szállítandó        | —            | —      |
|                | Szept.-Októ szállítan.     | —            | —      |
|                | tavasza szállítandó        | —            | —      |
| Májusra — júni | szállít.                   | 6 60         | 6 65   |
|                | káposzta Aug. Szept. szál. | 15 1/2       | 15 1/2 |
| Repeze         | bánsági Jul. Aug. szállít. | 15 1/2       | 15 1/2 |
|                | 100 liter százalékként.    | 30 1/2       | 31     |

### Távirati tudósítás bécsi tőzsdéről.

Január. 30-án 5% Metaliques 62 15. frt Kamat — 5% Nemzeti kölcsön 67.85. frt. Arany járadék 7420 1860-iki államkölcsön 112. — Bankrésztvények 829 — Hitelrésztvények 146.20. London 122, 80 Ezüst 115.50 Cs. kir. arany 583. Napoleon'or 981 100 mark német-értékű 60.35

Urbéri kötvények: Magyarországi 73.50. Temesi 71.50 Erdélyi 71.50 Horvátországi —

Felölös szerkesztő és kiadó tulajdonos: **Békésy Károly.**



**10 ki: mellékendő a fuvarlevél és csomagoláshért.**